

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Σε μια συγκινητική ατμόσφαιρα οι δύο άνδρες βρέθηκαν στο μικρό σαλονάκι, όταν ο Αλέξανδρος ζήτησε από τον Μανώλη, να κουβεντιάσουν ιδιαίτερος. Άνετος ο Αλέξανδρος τσουγγρίζοντας το ποτήρι του ουίσκι με τον Μανώλη τον καλωσόρισε στην οικογένεια προσθέτοντας και το βασικό: ότι ο γάμος με την μπιτέρα του την Ιουλία θα πρέπει να γίνει σε μια εβδομάδα. Πρόσθεσε ακόμη ο Αλέξανδρος στον Μανώλη ότι το σπίτι τους που ήταν υποθηκευμένο στην τράπεζα έχει εξοφληθεί και πως σύντομα θα του ανήκει και το οίκημα όπου στεγάζεται η ταβέρνα. Ο Μανώλης συγκινημένος άφησε να κυλήσουν δύο δάκρια λέγοντας στον Αλέξανδρο πως αυτά τα νέα δεν τα περίμενε ούτε και στα πιο τρελά όνειρά του.

Ο Αλέξανδρος σε συνέχεια πρότεινε στον Μανώλη να πάνε στο μεγάλο σαλόνι όπου με φανερά ανησυχία τους περίμεναν η Ιουλία, η Φιλιώ, η Βασιλική η Ευτέρπη καθώς και η Χριστίνα. Μπαίνοντας στο μεγάλο σαλόνι οι γυναίκες σηκώθηκαν από τις θέσεις τους και τους κοίταζαν γεμάτες αγωνία. Ο Μανώλης κάθισε δίπλα στην Ιουλία και πρώτος της έπιασε το χέρι με ένα γλυκό χαμόγελο δίνοντας να καταλάβει ότι όλα πήγαν καλά. Η Φιλιώ πήγε και κάθισε στην ίδια πολυθρόνα με τον Αλέξανδρο ακουμπώντας το κεφαλάκι της στο στήθος του. Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας

Επικράτησε στην αρχή σιωπή. Όλοι περίμεναν να μιλήσει ο Αλέξανδρος.

Εκείνος κατάλαβε την αγωνία που επικρατούσε στο σαλόνι-ιδιαίτερα ανάμεσα στις γυναίκες- και με μια άνεση ξεκίνησε να τους μιλά:

-Με τον Μανώλη συμφωνήσαμε-είπε- ότι ο γάμος θα πρέπει να γίνει σε μια εβδομάδα, στο ίδιο εκκλησάκι, όπου παντρευτήκαμε με την Φιλιώ και σε πολύ στενό κύκλο.

Στο άκουσμα για τον γάμο, ο Μανώλης ένιωσε το χέρι της Ιουλίας να του σφίγγει το δικό του και να τον κοιτάζει με ένα τρυφερό χαμόγελο.

Ο Αλέξανδρος προχώρησε αναφέροντας όλες τις σκέψεις του, αφού μπροστά του είχε πλέον ολοκληρη την οικογένεια και οι αλλαγές αφορούσαν όλους.

-Αποφάσισα είπε να προχωρήσω στην ίδρυση ενός μεγάλου Ιδρύματος που θα φέρει το όνομα της μπιτέρας μου. Θα ονομάζεται: «Ίδρυμα Ιουλίας Κωστοπούλου».

Στο ίδρυμα αυτό, συνέχισε, θα περιλαμβάνονται οι 140 κατοικίες που σχεδόν έχουν χτιστεί στην περιοχή του πρώην εργοστασίου και προεκτείνονται και σε άλλη έκταση.

Οι 140 αυτές κατοικίες που αποτελούνται από 2 υπνοδωμάτια θα παραχωρηθούν με πολύ χαμηλό ενοίκιο, σε μονογονεϊκές προσφυγικές οικογένειες.

Θα επιλεγούν οικογένειες από όλους τους προσφυγικούς καταυλισμούς που δεν έχουν ακόμη στεγασθεί.

Στον ίδιο χώρο θα λειτουργεί ένα μικρό νοσοκομειακό κέντρο. Το νοσο-



κομειακό αυτό κέντρο θα εξυπηρετεί δωρεάν αποκλειστικά και μόνο τους πρόσφυγες ένοικους των κατοικιών. Θα λειτουργεί ολόκληρο το 24ωρο και θα επιχορηγείται από το Ίδρυμα. -Το «Ίδρυμα Ιουλίας Κωστοπούλου» δεν θα περιοριστεί εκεί. Θα ιδρυθεί και κάτι άλλο πολύ σημαντικό.

Θα κτιστεί σε μια ανοιχτή περιοχή η οποία θα αγοραστεί σύντομα, ένα μεγάλο Πολιτιστικό Μέγαρο.

Το κτήριο αυτό θα έχει πολλές αίθουσες για να φιλοξενεί πολιτιστικές εκδηλώσεις, όπως αίθουσα διαλέξεων, συναυλιών, αίθουσα εκθέσεων ζωγραφικής, σχολή γλυπτικής ζωγραφικής με υποτροφίες για νέα ταλέντα, που θα προεκτείνονται οι υποτροφίες και στο εξωτερικό.

Όλοι παρακολουθούσαν τον Αλέξανδρο με μεγάλη προσοχή. Ήταν η πρώτη φορά που τον άκουγαν να

μιλά για τόσο μεγαλεπήβολα σχέδια. Η Φιλιώ κουλουριασμένη στην ίδια πολυθρόνα που καθόταν και εκείνος, κοιτούσε τον Αλέξανδρο με λατρεία και σφιγγόταν όλο και περισσότερο πάνω του.

Από την άλλη πλευρά η μπιτέρα του η Ιουλία άκουγε τον γιό της με ξεχωριστή περηφάνεια να μιλά για πράγματα τόσο θαυμαστά, που ούτε καν φανταζόταν ότι θα μπορούσε ο Αλέξανδρος να προχωρήσει σε τέτοιες ιδέες.

-Αυτά θα γίνουν σύντομα είπε. Τώρα θα προχωρήσω σε θέματα που αφορούν εμάς προσωπικά σαν οικογένεια.

-Δεν μπορούσα να προχωρήσω σε οποιαδήποτε ενέργεια πριν αποκαταστήσω την ευτυχία της μπιτέρας μου, που στερήθηκε και όφειλα να της την προσφέρω.

-Αναφορικά με τον γάμο της μπιτέρας μου, με τον άνθρωπο που αγάπησε και της τον στέρησαν έχω να πω πως πολλά οφείλω στην αγαπημένη όλη της οικογένεια γλυκιά Βασιλική η οποία μου αποκάλυψε την όλη ιστορία της μπιτέρας μου με τον Μανώλη, την οποία και δεν γνώριζα και την ευχαριστώ θερμά.

Στα λόγια αυτά του Αλέξανδρου, η Βασιλική δεν άντεξε και έβαλε τα κλάματα, λέγοντας κάθε τόσο μέσα από τα αναφιλητά της:

Αλέξανδρε αγόρι μου, να είσαι καλά παιδί μου ο Θεός να σε ευλογεί.

Βγήκαν και τα μαντιλάκια των άλλων γυναικών. Η Ιουλία δεν συγκράτησε τα δάκρια της, και τα άφησε να τρέχουν. Ο Μανώλης με το δικό του μαντίλι, της τα σκούπισε.

-Πήρε χρόνο και πολλή δουλειά- συνέχισε ο Αλέξανδρος- και εργάστηκαν πολλά άτομα του δικηγορικού μου γραφείου και άλλα σημαντικά πρόσωπα για να ανακαλύψω τελικά τον άνθρωπο που αγάπησε η μπιτέρα μου και της τον στέρησαν γκρεμίζοντας τα νεανικά της όνειρα.

-Αυτό τέλειωσε-συνέχισε ο Αλέξανδρος-Τώρα η μπιτερούλα μου η Ιουλία και ο Μανώλης, μετά τον γάμο θα μείνουν τρεις μέρες κοντά μας και ύστερα θα φύγουν για τρεις μήνες στο Παρίσι.

-Τρεις μήνες; ρώτησε η Ιουλία που δεν συγκρατήθηκε.

-Ναι τρεις μήνες γλυκιά μου μανούλα διότι ο Μανώλης χρειάζεται να ενημερωθεί αρκετά για τις σύγχρονες τάσεις και ρεύματα της ζωγραφικής, που δεν είχε την ευκαιρία να γνωρίσει.

-Στην περιοχή του Παρισιού, συνέχισε, την Μονμάρτη, γίνεται τώρα η μεγαλύτερη πολιτιστική επανάσταση. Ζουν και δημιουργούν εκεί σημαντικοί ζωγράφοι. Εκεί θα πάτε. Θα ζήσετε φτωχικά και μποέμικα. Είναι αυτή η ατμόσφαιρα που χρειάζεται ο Μανώλης.

-Συμφωνείς Μανώλη ρώτησε ο Αλέξανδρος στρέφοντας το βλέμμα του σε εκείνον.

Ο Μανώλης έγνεψε ένα ναι με το κούνημα του κεφαλιού και τα μάτια κοκκίνισαν έτοιμα να κλάψουν. Η Ιουλία του έσφιξε περισσότερο το χέρι και του χαμογέλασε γλυκά.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

